

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 17. Peccator sit nihil.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

Homo, quare tibi tam vilis es, qui tam pretiosus es Deo? quare sic honoratus à Deo te ipsum taliter inhonoras? Id. l. 148.

Cecidit homo per suggestionem, delectationem, consensum; ab illa summa, & pulchra trinitate: scilicet potentia, sapientia, puritate; in quandam contrariam, & foedam, trinitatem, infirmitatem, cœcitatem, immunditiam. Drog. Oist. lib. de creat. & redempt. primi hominis.

Peccatum est sicut putredo in pomo: sicut enim putredo auferit pomo decorem, valorem, colorem, odorem, & saporem; sic peccatum auferit animæ decorem vitæ, odorem famæ, valorem gratiæ, & saporem gloriæ. S. Bonaventura Diat. sal. c. 2. de vitijis in speciali.

§. XVII.

Peccator fit nihil.

NE tradas Domine Sceptrum tuum his, qui non sunt. Esth. 14. 11. id est, peccatoribus; qui sunt, tanquam non sint. Sylveira in Joan. 16. q. 8.

Cor mundum crea in me. Pf. 50. 12. **Crea dicit, quasi ex nihilo:** quia esse morale perdidit; secundum quod peccatori dicitur. Ezech. 28. 19. **nihil factus es.** Pf. 72. 22. **ad nihilum redactus sum.** Jer. 5. 21. **audi popule stulte, qui non habes cor.** Hugo Card. hic.

Emittes spiritum tuum, & creabuntur. Pf. 103. 30. Dices: nonne creati sumus? Dico, quod creare, secundum Theologos, est, ex nihilo aliquid facere: & cum in peccato estis, nihil estis, juxta 1. Cor. 13. **si charitatem non habueris, nihil tibi prodest.** Unde recipiendo Spiritum S. homo esse gratuitum recipit per gratiam, qui nihil erat per peccatum. Diez conc. 4. fer. 2. Pent.

Aspexi terram: & ecce vacua erat, & nihil. Jer. 4. 23. & v. 25. **intuitus sum, & non erat homo.**

Patres nostri peccaverunt, & non sunt. Thr. 5. 7. Non vacat ab intellectu, quomodo non sint, qui omnino & jam, & post mortem, esse non creduntur. Omnis enim peccator ex eo, quod delinquit, & peccat, ad nihilum redigitur, & non est. Et ideo non est; quia ab eo, qui semper est, corrui. S. Paschasius hic.

Homo, non sum. Luc. 22. 58. Non ait, non sum Discipulus Jesu; sed, **non sum.** Jesum negans, se quoque negat. S. Ambros. l. 10. in Luc. quia videbatur negare societatem Christi, utique se negavit. Sylveira in Joan. 16. q. 8.

Peccatum nihil est; & nihil sunt homines, cum peccant. S. August. tr. 1. in Joan.

Toties nihil factus sum, quoties à te separatus sum. Id. soliloqu. c. 5.

§. XVIII.

Peccator inveteratus senex.

Inveteravi inter omnes inimicos meos. Pf. 6. 8. Bene dicitur homo inveterari per peccatum; propter multas causas. Una est: quia sicut senes amittunt visum, sic peccatores amittunt spirituales visum. Item amittunt dentes; sic peccatores dentes dilectionis. Item amittunt virtutem gustandi; sic peccatores spiritualiter. Item auditum amittunt senes; sic peccatores. Item sunt tremuli; sic peccatores. Item infatuantur. Hugo Card. hic.

Nihil facit ad inveterare, ut natura peccati. Quando ergo à peccato inveteraveris, renova te ipsum per poenitentiam. S. Chrysoft. in Pf. 6.

Pecuniæ amor, absurdarumque concupiscentiarum servitus; atque simpliciter omne peccatum, operatorem suum, putrem, ac vetustum reddere solet: quod verò vetustum, senioque confectum, propè est ad interitum. S. Chrysoft. serm. 10. in Rom. 6.

Animæ nostræ senescunt de peccato mortali: quia omnes defectus, quos senectus dat corpori naturaliter, peccatum dat animæ spiritualiter. Primus est, dealbatio capillorum: capilli animæ sunt variæ cogitationes. Persona existens in gratia habebat capillos nigros, id est, cogitationes humiles cogitando proprios defectus; quos peccator non cognoscit. Secundus: obturatio sensuum: humores enim grossi abundant in senibus. 2. Reg. 19. 35. **nunquid vigent sensus mei &c.** sic peccator nihil sentit de malis animæ; cum mala corporis optimè sentiant. Tertius corrugatio pellis: plena pellis in juvene est conversatio exterior. Et sicut pellis cœperit carnem, sanguinem, & ossa; ita conversatio: persona enim sancta talis est intrâ, qualem se ostendit extrâ. Quando autem cadit in peccatum, veretur ostendere; & aliter ostendit extrâ, quam sit intus. Quartus incurvatio capitis. Ratio naturalis: quia sicut ignis emittit flammam in altum; ita cor hominis juvenis est ita ardens, ut faciat ire rectè: sed quando calor cordis minuitur, caput inclinatur. Persona sine peccato habet caput animæ, scilicet, cogitationes, erectum, cogitando Deum, cœlestia &c. Peccator non delectatur respicere cœlum &c. His dicitur Luc. 21. 28. **respicite, & levate capita vestra.** Quintus debilitatio membrorum: ideo baculo sustentatur. **Peccatum peccavit Jerusalem, propterea instabilis facta est.** Thr. 1. 8. Quando persona est in gratia, habet genua, manus, & omnia membra, firma ad orandum; fecus in senectute peccati. Sextus appropinquatio mortis. Licet moriantur æquè juvenes, quam senes; naturaliter tamen plus juvenis distat à morte: **quod antiquatur, & senescit, propè interitum est.** Hebr. 8. 13. S. Vinc. Ferr. l. 4. D. 19. Trinit.